

การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับพระสงฆ์

DEVELOPING ENGLISH LANGUAGE TEACHING FOR EVERYDAY COMMUNICATION FOR BUDDHIST MONKS

พระมหาบุญรอด มหาวีโร (สืบดวง)¹, พระครูสวัสดิ์กาญจน์ภาส², ศุภกร ณ พิกุล³,
พระมหาณรงค์ศักดิ์ สุทนโต (สุทนโต)⁴, สรวิตญ์ วงษ์สอาด⁵
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Phra Maha Boonrod Mahaweero (seupduang)¹, Phrakhu Sawaskranchanophard², Supakorn Napikul³,
PhramahaNarongsak Sutanto (Suthon)⁴, Sorawit Wongsard⁵

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Corresponding Author E-mail: boonrawd900@gmail.com

(Received : January 24, 2025 ; Edit : February 11, 2025; accepted : February 16, 2025)

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) ศึกษาหลักการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับพระสงฆ์ 2) ศึกษาวิธีการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับพระสงฆ์ และ 3) วิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนดังกล่าว การวิจัยเป็นแบบเชิงคุณภาพโดยใช้การวิจัยเอกสารและสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มเป้าหมาย 12 รูป

1) การศึกษาหลักการเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับพระสงฆ์ พบว่า แรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ รวมถึงการสร้างเจตคติเชิงบวกที่ช่วยเสริมผลสัมฤทธิ์ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ และการใช้สื่อการเรียนรู้ที่น่าสนใจและเหมาะสม ช่วยพัฒนาการเรียนภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ

2) การศึกษาวิธีการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับพระสงฆ์ พบว่า การใช้กิจกรรมเชิงปฏิบัติ บทบาทสมมุติ การใช้คลิปวิดีโอและแอปพลิเคชันเพื่อพัฒนาทักษะสำเนียง การเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบทบาทของพระสงฆ์ และการผสมผสานวัฒนธรรมเข้ากับการเรียนการสอน ช่วยเสริมความเข้าใจและการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมได้ดียิ่งขึ้น

3) การวิเคราะห์แนวทางเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับพระสงฆ์ พบว่า การเรียนภาษาอังกฤษสำหรับพระสงฆ์ควรมุ่งที่การสื่อสารในชีวิตประจำวัน การสนทนา การบรรยายสิ่งของทั่วไป และการแนะนำตนเอง รวมถึงการใช้เทคโนโลยี E-book และสื่อมัลติมีเดีย มีบทบาทสำคัญในการเพิ่มความสนใจของผู้เรียน การช่วยยกระดับทักษะภาษาอังกฤษของพระสงฆ์ เป็นประโยชน์ต่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนาในระดับนานาชาติ และบทบาทของพระสงฆ์ในฐานะผู้สื่อสารระหว่างวัฒนธรรม ผลการวิจัยเสนอแนวทางใหม่ในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ที่สามารถปรับใช้ในบริบทของการศึกษาพระสงฆ์หรือกลุ่มเป้าหมายอื่นๆ ในสังคมไทย การใช้เทคโนโลยีและกิจกรรมที่มีความสอดคล้องกับบทบาทของพระสงฆ์ช่วยเพิ่มความมั่นใจและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันส่งผลดีต่อวงการศึกษ ส่งเสริมบทบาทของพระสงฆ์ในระดับสากลและช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อสังคมโดยรวม

คำสำคัญ: การพัฒนาการสอน, ภาษาอังกฤษกับพระสงฆ์, ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

Abstract

This research aims to 1) study the principles of developing English language teaching for daily communication for monks, 2) study the methods of developing English language teaching for daily communication for monks, and 3) analyze the development guidelines for such teaching. The research was qualitative using document research and in-depth interviews with 12 target groups.

1) The study of the principles of developing English language teaching for daily communication for monks found that motivation is an important factor affecting learning success, including creating positive attitudes that enhance achievement, giving learners the opportunity to express their opinions freely, and using interesting and appropriate learning media that help develop language learning naturally.

2) The study of the methods of developing English language teaching for daily communication for monks found that using practical activities, role-playing, using video clips and applications to develop accent skills, choosing language appropriate for the role of monks, and integrating culture into teaching and learning can enhance understanding and cross-cultural communication.

3) The analysis of the guidelines for developing English language teaching for daily communication for monks found that learning English for monks should focus on daily communication, conversation, describing general objects, and introducing oneself, including using E-book technology and multimedia media, which play an important role in increasing learners' interest, helping to improve English skills of monks, and being beneficial to the propagation of Buddhism at the international level, and the role of monks as intercultural communicators. The research results suggest new approaches to developing English language teaching that can be applied in the context of monastic education or other target groups in Thai society. The use of technology and activities that are consistent with the role of monks helps increase confidence and ability to use English in daily life, has a positive effect on the education sector, promotes the role of monks internationally, and helps create a positive image for society as a whole.

Key word: Developing Teaching, English Language and Buddhist Monks, English Language for Communication

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนการสอนโดยทั่วไปจะมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 3 ประการ คือ ผู้สอน ผู้เรียน และสื่อการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนที่ใช้กันมาก คือ ภาษาพูด และภาษาเขียน ต่อมาได้มีการพัฒนาขึ้นมาเรื่อย ๆ ในปัจจุบันจะพบว่า มีสื่อการเรียนการสอนมากมายหลายชนิด เพราะถือว่า สื่อการเรียนการสอน คือ มือที่สามของครู ช่วยให้ครูสอนได้สนุก และมีประสิทธิภาพ ดังนั้น บทบาทของสื่อการเรียนการสอนในบทเรียน ก็คือ เป็นตัวกลาง ตัวช่วย ในการให้ข้อมูลความรู้หรือสิ่งบอกกล่าวแก่ผู้เรียน แต่การใช้สื่อการเรียนการสอนให้ได้ผลนั้น ต้องตรงกับจุดประสงค์เนื้อหา และกิจกรรมของบทเรียน อีกทั้งยังต้องใช้อย่างประหยัด และคุ้มค่าอีกด้วย สื่อการเรียนการสอนมีหลายประเภท แต่ละประเภทมีคุณลักษณะต้องใช้อย่างประหยัด และคุ้มค่าอีกด้วย สื่อการเรียนการสอนมีหลายประเภท แต่ละประเภทมีคุณลักษณะเฉพาะในตัวของมันเอง ดังนั้น ผู้ที่รับผิดชอบซึ่งรวมทั้งผู้บริหารและครูผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้ในเรื่องของการเลือกใช้อุปกรณ์การเรียนการสอนให้เหมาะสม สื่อบางประเภทมีราคาแพง อาจจะหาวิธีการสร้าง และดัดแปลงทรัพยากรในท้องถิ่นเป็นสื่อเพื่อนำมาใช้ประกอบการสอน รวมทั้งต้องเรียนรู้การเก็บรักษาสื่อต่าง ๆ เป็นอย่างดีด้วย ผู้บริหารก็เช่นเดียวกัน จะต้องมีความรู้เรื่องสื่อการเรียนการสอน เพื่อให้คำแนะนำแก่ครูผู้สอน รวมทั้งจัดหา สนับสนุน และอำนวยความสะดวกในเรื่องสื่อการเรียนการสอน โดยจะเน้นในเรื่องหาสาระที่จำเป็นสำหรับผู้บริหาร และครูผู้สอนเกี่ยวกับเรื่องสื่อการเรียนการสอน โดยจะเน้นในเรื่องความหมาย ประเภทของสื่อ ประโยชน์ของสื่อการเรียน การสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน การผลิตสื่อการเรียนการสอน การเก็บรักษา การบริหารสื่อ การเรียนการสอน บทบาทผู้บริหารโรงเรียนกับสื่อการเรียนการสอน (อำภา บุญช่วย, 2540: 98) ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญในการติดต่อสื่อสารเพิ่มมากขึ้น การเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งจำเป็น ซึ่งจะทำให้มีวิสัยทัศน์ก้าวไกลสามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและมั่นใจตลอดจนสามารถปฏิบัติตนต่อบุคคลต่างชนชาติได้อย่างถูกต้อง เข้าใจความแตกต่างทางการเมืองและวัฒนธรรม ในฐานะที่เป็นพลเมืองโลกในยุคโลกาภิวัตน์สามารถเผยแพร่วัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของประเทศไทยไปสู่สังคมโลกได้ อีกทั้งยังสามารถมีส่วนร่วมในเวทีระดับโลก ด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง (โกวิทย์ วงศ์สุรวัฒน์, 2546: 6.) โดยออกแบบและพัฒนาชุดความรู้ผ่านกระบวนการที่ประกอบด้วย การกำหนดหมวดหมู่เนื้อหา วัตถุประสงค์ การเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดทำชุดความรู้ การประเมินผล และการปรับปรุงก่อนนำไปใช้ทดสอบจริง ใช้การจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความต้องการ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน (พระสุรพล อาจารย์สมปนโน และพระครูสมุห์ธนากร ธนโก (สบหนอง), 2566: 1)

การเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณรในปัจจุบันนี้จำเป็นอย่างยิ่ง เพราะพระภิกษุสามเณรนับได้ว่าเป็นทูตทางวัฒนธรรมและศาสนา ถ้าพระภิกษุสามเณรสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ก็จะทำให้การเผยแพร่หลักธรรมคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสู่ชาวโลกได้กว้างขึ้น นอกจากนั้นยังได้สื่อสารหรือเผยแผ่วัฒนธรรมไทยออกไปได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะเรื่องทางพระพุทธศาสนา บางคนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้แต่ไม่เข้าใจหรือไม่มีความรู้ทางพระพุทธศาสนาหรือทางวัฒนธรรมก็นับได้ว่าเป็นความด้อยของประเทศไทย หรือพระบางรูปเณรบางรูปเข้าใจในหลักธรรมคำสอนของพระพุทธศาสนาเป็นอย่างดี มีความเชี่ยวชาญทางพระพุทธศาสนาหรือวัฒนธรรมแต่ไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ ทำให้ศาสนาพุทธหรือวัฒนธรรมไทยไม่สามารถออกไปสู่ชาวโลกได้ ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญต่อพระภิกษุสามเณรในยุคปัจจุบันนี้มาก (วีรยุทธ พงษ์ศิริ, 2560: 34-43)

สื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสมัยนี้ จึงมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตโดยเฉพาะการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สำคัญของโลกและมีความสำคัญกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เนื่องจากทักษะความเป็นนานาชาติ ทักษะทางภาษาแม่และภาษาโลก จะเป็นตัวขับเคลื่อนให้เกิดการพัฒนาความร่วมมือต่าง ๆ ระหว่างประเทศสมาชิกในภูมิภาคอาเซียนประกอบด้วย 3 โครงการ ความร่วมมือหลัก ได้แก่ ประชาคมการเมืองและความมั่นคง อาเซียน (Political and Security Community) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (Socio - cultural Community) ตามลำดับ สื่อจะทำให้เด็กได้มีโอกาสก้าวไปสู่ความเจริญงอกงาม ทางอารมณ์ สังคมและสติปัญญา การส่งเสริมให้เด็กรักการอ่านและรู้จักคุณค่าของหนังสือ เป็นสิ่งที่ผู้ใหญ่พึงกระทำ เพราะถือเป็นวิถีพัฒนาอนาคตของเด็กอย่างดีที่สุด สื่อนับเป็นเครื่องมือสำคัญในการถ่ายทอดเหตุการณ์ ประสบการณ์ อารมณ์ ความรู้สึก ความคิดเห็น รวมทั้งสาระความรู้ในสรรพวิชาจากผู้แต่งหรือผู้รวบรวม เรียบเรียงไปสู่ผู้อ่านได้ สื่อจึงเป็นเสมือนหนึ่งชุมทรัพย์ทางปัญญา คลังแห่งปัญญาและความบันเทิงขานตามหิมาสำหรับมวลมนุษยชาติ ไม่ว่าจะเป็นผู้อ่านที่เห็นได้ตามปกติ ด้วยเหตุผลเช่นนี้ คณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาการพัฒนาแบบสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระภิกษุสามเณร การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีทั้งหมด 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน ซึ่งในแต่ละทักษะมีความแตกต่างกันออกไปและทุกทักษะจะครอบคลุมทุกด้านของการสื่อสาร ดังนั้นการสื่อสารภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะเป็นเครื่องมือที่จะนำไปสู่ความรู้ทั้งปวง ทำให้ได้รับรู้ข่าวสาร ช่วยเสริมสร้างความคิดและประสบการณ์และช่วยให้เกิดความ เพลิดเพลินต่าง ๆ การเรียนรู้ทางด้าน

ภาษาอังกฤษ ผู้เรียนจึงจำเป็นต้องมีความรู้และฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษให้เกิดความชำนาญ นักเรียนจำนวนไม่น้อยเริ่มเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่เรียนชั้นมัธยมศึกษา แต่ไม่สามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้ ทำให้ขาดความเชื่อมั่น ท้อแท้ และส่งผลต่อความก้าวหน้าในอาชีพการงานหรือการเรียนรู้ระดับสูง (ดวงเดือน แสงชัย, 2533: 14) การบูรณาการหลักสูตร 5 เข้ากับหลักสูตรการเรียนการสอน สามารถกระตุ้นการเรียนรู้ด้านคุณธรรมผ่านกิจกรรมที่สร้างสรรค์และทันสมัย การใช้สื่อดิจิทัลและแพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์ ได้แก่ สื่ออินเทอร์เน็ต แอปพลิเคชัน เกมการศึกษา และสื่อเสมือนจริง สามารถสร้างความสนใจต่อการเรียนรู้เชิงจริยธรรมในรูปแบบที่น่าสนใจ (พระครูปลัดอภินันท์ โชติธโร (สุนทรภักดี), 2565: บทคัดย่อ)

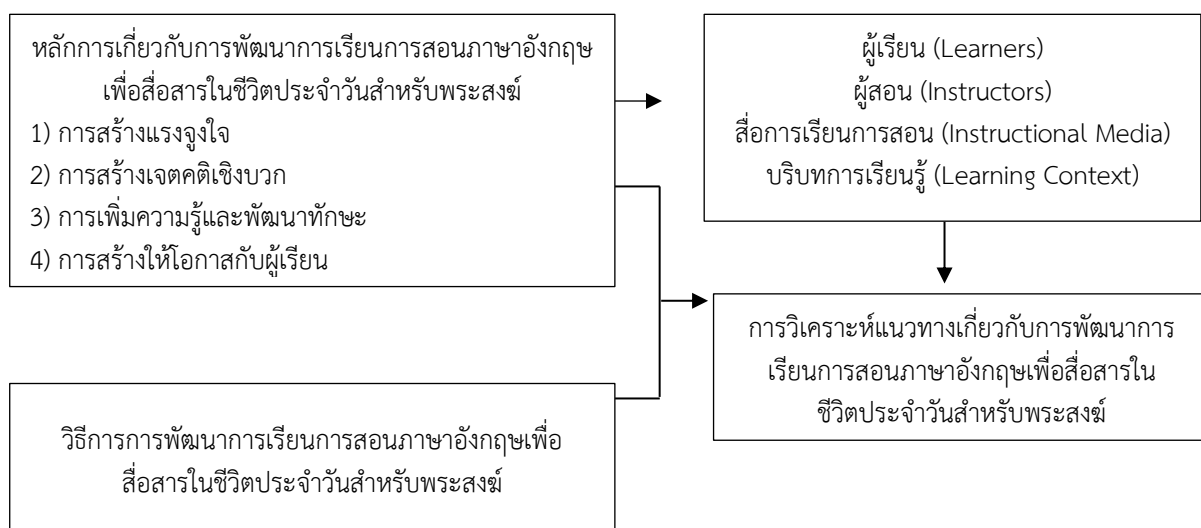
ดังนั้นการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษสำหรับพระสงฆ์ในปัจจุบันนี้จำเป็นอย่างยิ่ง เพราะ ถ้าพระสงฆ์สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ก็จะทำให้การเผยแผ่พระธรรมหลักคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสู่ชาวโลกได้กว้างขึ้น นอกจากนั้นยังได้สื่อสารหรือเผยแผ่วัฒนธรรมไทยออกไปได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะเรื่องทางพระพุทธศาสนา บางคนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้แต่ไม่เข้าใจหรือไม่มีความรู้ทางพระพุทธศาสนาหรือทางวัฒนธรรมก็นับได้ว่าเป็นด้อยของประเทศไทย หรือพระบางรูปเน้นรูปเคารพเข้าใจมีความเชี่ยวชาญทางพระพุทธศาสนาหรือวัฒนธรรมแต่ไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ ก็ทำให้ศาสนาพุทธหรือวัฒนธรรมไทยไม่สามารถออกไปสู่ชาวโลกได้ ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญต่อพระสงฆ์ในยุคปัจจุบันนี้ (วิรัช ศิริ, 2560: 34-43) พระสงฆ์ที่อยู่ในวัดที่เป็นแหล่งการท่องเที่ยวเหล่านี้จึงต้องมีการปรับตัวโดยเฉพาะความรู้ด้านภาษาอังกฤษที่จะใช้เป็นเครื่องมือสื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างถูกต้องและมีความน่าเชื่อถือมากกว่ามัคคุเทศก์ทั่ว ๆ ไป และยังสร้างภาพที่ดีให้กับวัดตลอดถึงประเทศชาติและพระพุทธศาสนา ดังเช่น พระสุธีธรรมาวัตร (เทียบ สิริญาโณ) ได้ทำหน้าที่เป็นผู้บรรยายแนะนำสถานที่และเรื่องราวในวัดพระเชตุพนให้กับนายบารัค โอบามา อดีตประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาและคณะที่เข้าเยี่ยมชมภายในบริเวณวัด ซึ่งภาพนี้ได้มีการเผยแพร่ไปทั่วโลก และจากการที่ท่านได้ให้สัมภาษณ์นักข่าวที่ถามว่ารู้สึกอย่างไรบ้างกับการที่ได้ทำหน้าที่นี้ ซึ่งท่านได้ให้คำตอบว่า “อาตมาในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของวัดนี้ เมื่อสิ่งไหนที่สามารถทำให้วัดได้ เราเป็นผู้อาศัยเราต้องทำ เมื่อคนระดับโลกมาและคนของวัดนำชมได้โดยไม่ต้องยืมจมูกคนอื่นหายใจ บางท่านยังมีอคติกับพระสงฆ์ว่าพูดภาษาอังกฤษไม่ได้ ไม่สามารถสื่อสารอะไรได้ ในภาพรวมพระสงฆ์ของเราสามารถนำแขกบ้านแขกเมืองได้ ก็ถือว่าวัด “ได้” เมื่อวัดได้ อาตมากับพระสงฆ์ในวัดก็ได้ด้วย ในทางตรงกันข้าม ถ้าวัดต้อนรับไม่ได้ พระในวัดก็เสียชื่อเสียงด้วย ถือว่าเป็นความภูมิใจที่มีคนระดับโลกมาชม” ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญต่อการติดต่อสื่อสารในยุคโลกาภิวัตน์ โดยเฉพาะในประเทศไทยที่กำลังก้าวสู่เวทีระดับนานาชาติ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษไม่เพียงช่วยเพิ่มทักษะการสื่อสารเท่านั้น แต่ช่วยให้เข้าใจวัฒนธรรมและเผยแผ่วัฒนธรรมไทยและพระพุทธศาสนาออกสู่สังคมโลก พระสงฆ์ในฐานะทูตวัฒนธรรมและศาสนา หากสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ จะส่งเสริมให้การเผยแผ่พระธรรมคำสอนและวัฒนธรรมไทยมีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับในระดับสากล การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสำหรับพระสงฆ์เป็นสิ่งสำคัญในยุคปัจจุบัน เนื่องจากพระสงฆ์เป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการติดต่อกับชาวต่างชาติ โดยเฉพาะในพื้นที่วัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว พระสงฆ์ที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่ดีแก่พระพุทธศาสนาและประเทศไทย ตัวอย่างที่โดดเด่นคือ พระสงฆ์ที่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษในการแนะนำสถานที่แก่บุคคลสำคัญระดับโลก การแนะนำวัดพระเชตุพนฯ แก่ นายบารัค โอบามา อดีตประธานาธิบดีสหรัฐฯ แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษต่อบทบาทของพระสงฆ์ในเวทีโลก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาหลักการเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับพระสงฆ์
- 2) เพื่อศึกษาวิธีการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับพระสงฆ์
- 3) เพื่อวิเคราะห์แนวทางเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับพระสงฆ์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การดำเนินการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับพระสงฆ์” มีกรอบแนวคิดดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การดำเนินการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับพระสงฆ์” ในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ประกอบด้วย วิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) กับสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กลุ่มเป้าหมายทั้งในส่วนของผู้เป็นหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และปฏิบัติการ มีวิธีการและขั้นตอนตามลำดับต่อไปนี้

กระบวนการที่ 1 การสร้างเครื่องมือ

1) ศึกษาข้อมูลจากเอกสารชั้นปฐมภูมิ (Primary Source) ได้แก่ ข้อมูลจากการศึกษาหลักการเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับพระสงฆ์

2) ศึกษาข้อมูลจากเอกสารชั้นทุติยภูมิ (Secondary Source) ได้แก่ การลงภาคสนามด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลในเชิงลึก ซึ่งเป็นทำการสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องกับงานวิจัย จำนวน 12 คน/รูป โดยมีกระบวนการใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพผู้วิจัยได้แบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้าง ซึ่ง ผู้วิจัยดำเนินการสร้างด้วยวิธีการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1) ศึกษาวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากเอกสาร ตำราและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบความคิดในการสร้างแบบสัมภาษณ์

2) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารการวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยพิจารณาถึง รายละเอียดต่าง ๆ เพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้

3) ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์

4) สร้างแบบสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เพื่อนำมาวิเคราะห์

กระบวนการที่ 2 เก็บรวบรวมข้อมูล แนวทางในการดำเนินการเก็บข้อมูลลงพื้นที่ และกระบวนการต่าง ๆ โดยมีรายละเอียดต่อไปนี้

1) ร่างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และแนวทางที่ได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2) นำแบบสัมภาษณ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องตามเนื้อหา (Content Validity)

3) นำแบบสัมภาษณ์กลับมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องตามที่ผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำ

4) จัดทำแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์แล้วนำแบบสัมภาษณ์เก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

กระบวนการที่ 3 การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสัมภาษณ์

- 1) นำแบบสัมภาษณ์เชิงลึกไปทำการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) จำนวน 12 คน/รูป
- 2) นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาประกอบปริบท (Content Analysis Techniques)

ผลการวิจัย

1) การศึกษาหลักการเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับพระสงฆ์ ผลการวิจัย พบว่า การพัฒนาภาษาอังกฤษสำหรับพระสงฆ์นั้นจะเห็นได้ว่า 1) การสร้างแรงจูงใจเป็นแรงที่กระตุ้นให้บัณฑิตแสดงพฤติกรรมไปสู่เป้าหมายแรงจูงใจเป็นกุญแจสำคัญของความสำเร็จในการเรียนรู้ 2) การสร้างเจตคติเชิงบวกความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ทุกวิชาของผู้เรียนในทุกระดับการศึกษา 3) การเพิ่มความรู้และพัฒนาทักษะ กระตุ้นให้โรงเรียน ผู้สอน และผู้เรียนใช้สื่อและนวัตกรรมในการส่งเสริมการเรียนรู้มากขึ้น และ 4) เป็นการให้โอกาสกับผู้เรียนที่ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นและเป็นแรงจูงใจนำไปสู่การเรียนรู้โดยอัตโนมัติ

2) การศึกษาวิธีการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับพระสงฆ์ ผลการวิจัย พบว่า วิธีการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับพระสงฆ์ ควรมีวิธีการพัฒนาพูดภาษาอังกฤษผ่านบทบาทสมมติ เช่น การต้อนรับนักท่องเที่ยว การใช้คลิปวิดีโอ เสียง หรือแอปพลิเคชันสอนภาษา เพื่อสร้างความคุ้นเคยกับสำเนียงและการออกเสียง การมุ่งเน้นที่ความเรียบง่าย ใช้งานได้จริง และสอดคล้องกับบทบาทของพระสงฆ์ในชีวิตประจำวัน พร้อมทั้งสร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การผสมผสานการเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและความแตกต่างของการสื่อสาร เพื่อให้พระสงฆ์เข้าใจและปรับตัวกับชาวต่างชาติได้ง่ายขึ้น

3) การวิเคราะห์แนวทางเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับพระสงฆ์ ผลการวิจัย พบว่า การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับพระสงฆ์ เป็นสิ่งที่มีความสำคัญในอันดับต้นๆ จะเป็นแนวทางการสอน ประกอบกับการใช้สื่อที่ทันสมัยด้วยเทคโนโลยีประกอบกัน ไม่ว่าจะเป็น E-book การสอนผ่านกิจกรรม และการใช้ Multimedia และ Visual Media ตลอดจนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันต้องมีการสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น การฝึกสนทนากับผู้คน การบรรยายสิ่งของทั่วไป และการแนะนำตนเอง

การอภิปรายผล

โดยผู้วิจัยได้นำประเด็นสำคัญมาวิเคราะห์ดังนี้

1) การศึกษาหลักการเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับพระสงฆ์ พบว่า การพัฒนาภาษาอังกฤษสำหรับพระสงฆ์มีองค์ประกอบสำคัญดังนี้ 1) การสร้างแรงจูงใจ ถือเป็นกุญแจสำคัญของความสำเร็จในการเรียนรู้ โดยแรงจูงใจช่วยกระตุ้นพฤติกรรมของผู้เรียนไปสู่เป้าหมายอย่างชัดเจน 2) การสร้างเจตคติเชิงบวก มีความสัมพันธ์โดยตรงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ช่วยให้ผู้เรียนในทุกระดับการศึกษาเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ 3) การเพิ่มความรู้และพัฒนาทักษะ โดยการส่งเสริมให้ผู้สอนและผู้เรียนใช้สื่อและนวัตกรรม เทคโนโลยีดิจิทัลและมัลติมีเดีย เพื่อกระตุ้นกระบวนการเรียนรู้ และ 4) การให้โอกาสผู้เรียน โดยเฉพาะผู้ที่ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้อย่างอัตโนมัติผ่านการสนับสนุนที่เหมาะสม อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยในเชิงเปรียบเทียบ งานวิจัยสอดคล้องกับแนวคิดของ Ryan & Deci (2000) ที่ระบุว่าแรงจูงใจมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ การใช้สื่อและเทคโนโลยีในบริบทพระสงฆ์ยังสอดคล้องกับงานของ Mayer (2009) ที่ว่าสื่อมัลติมีเดียช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ แต่ในทางตรงกันข้าม ยังมีข้อโต้แย้งที่ว่าเทคโนโลยีอาจไม่เหมาะสมกับบริบทพระสงฆ์ในบางแง่มุม การใช้สื่อที่ไม่สอดคล้องกับวัฒนธรรมทางศาสนา วัฒนธรรมของพระสงฆ์ที่เน้นความเรียบง่ายและจริยธรรม อาจขัดแย้งกับการใช้เทคโนโลยีที่ซับซ้อนหรือความบันเทิงเป็นหลัก การสร้างเจตคติเชิงบวกและการให้โอกาสผู้เรียนอาจต้องคำนึงถึงการผสมผสานเทคโนโลยีเข้ากับวัฒนธรรมและบทบาทของพระสงฆ์อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัทธพร รัตนวโรภาส (2555) ได้ศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอน รายวิชา ENG321 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมวลชน สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมวลชน ด้านการสอนและเทคนิคการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์ ด้านสื่อประกอบการสอน ด้านการวัดและประเมินผล 2) ต้องการพัฒนาการจัดการเรียน การสอนให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น การวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษา สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ จำนวน 50 คน โดยใช้แบบสอบถามสภาพและปัญหาการจัดการ เรียนการสอนใน 4 ด้านคือ ด้านการสอนและเทคนิคการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของ

อาจารย์ ด้านสื่อประกอบการสอน ด้านการวัดและประเมินผล สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมวลชน ภาพรวมทั้ง 4 ด้าน ด้านการสอนและเทคนิคการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของ อาจารย์ ด้านสื่อประกอบการสอน ด้านการวัดและประเมินผลมีปัญหาน้อยที่สุด 2) ข้อเสนอแนะของ นักศึกษาที่มีต่อด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์คือ เรื่องอาจารย์สามารถควบคุมอารมณ์ขณะสอน มี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.96 อยู่ในระดับน้อย นักศึกษาบางคนเสนอแนะว่าอยากให้อาจารย์มีบุคลิกที่เป็น กันเองกับนักศึกษาให้มากกว่านี้

2) การศึกษาวิธีการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับพระสงฆ์ พบว่า วิธีการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระสงฆ์ควรใช้กิจกรรมที่ส่งเสริมการใช้ภาษาในบริบทจริง การพูดภาษาอังกฤษผ่าน บทบาทสมมติ การต้อนรับนักท่องเที่ยว การใช้สื่อเทคโนโลยี คลิปวิดีโอ เสียง และแอปพลิเคชันสอนภาษา เพื่อช่วยพัฒนาการออกเสียงและสร้างความคุ้นเคยกับสำเนียง การใช้ภาษาอย่างเรียบง่ายและเหมาะสมกับบทบาทพระสงฆ์ รวมถึงการสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีต่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การผสมผสานความรู้ด้านวัฒนธรรมและความแตกต่างในการสื่อสารช่วยให้พระสงฆ์สามารถปรับตัวและสื่อสารกับชาวต่างชาติได้ดี หากพิจารณาเปรียบเทียบกับงานวิจัยก่อนหน้านี้ งานของ Mayer (2009) ที่กล่าวถึง บทบาทของมัลติมีเดียในการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ และ Byram (1997) ที่ให้ความสำคัญของการผสมผสานวัฒนธรรมในการเรียนรู้ภาษา จะพบว่างานวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวคิดที่ว่าเทคโนโลยีช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ แต่มีที่ควรพิจารณาเพิ่มเติม คือ การพึ่งพาเทคโนโลยีมากเกินไปอาจทำให้ผู้เรียนขาดทักษะการปรับตัวในสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคย ในการใช้บทบาทสมมติและการผสมผสานวัฒนธรรม แม้ว่าจะช่วยส่งเสริมความเข้าใจ แต่ก็อาจมีปัญหาในการนำไปใช้ในบริบทของพระสงฆ์ การต้อนรับนักท่องเที่ยวที่อาจต้องการข้อมูลทางพุทธศาสนาเชิงลึก ซึ่งบางครั้งอาจขาดการสนับสนุนจากสื่อที่เฉพาะเจาะจงสำหรับพระสงฆ์ ความแตกต่างทางวัฒนธรรมอาจเป็นอุปสรรคหากไม่ได้รับการบูรณาการอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของ เมฮาวิ ต้นวัฒนธรรมพงษ์ และวิสุตม์ จางศิริกุล (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาระดับความกลัว ในการสนทนาภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี การวิจัยครั้งนี้มี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความกลัวในการสนทนาภาษาอังกฤษของ นักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี ชั้นปีที่ 1 จำนวน 158 คน ซึ่งเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 ในภาคการศึกษาที่ 1 และเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2 ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2556 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุที่ทำให้เกิดความกลัวการสนทนาภาษาอังกฤษมากที่สุดคือ ไม่ค่อยรู้ศัพท์เลยไม่รู้ว่าจะสร้างประโยคให้ตรงกับสิ่งที่ต้องการสื่อสาร (ร้อยละ 79.75) กิจกรรมที่สามารถ พัฒนาความสามารถในการสนทนาภาษาอังกฤษมากที่สุด คือพูดคุยกับชาวต่างชาติเป็นประจำและ ต่อเนื่อง (ร้อยละ 67.09) วิธีการสอนการสนทนาภาษาอังกฤษที่สามารถพัฒนาการสนทนาภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้นมากที่สุดคือ การฟังและจับใจความจากบทสนทนาภาษาอังกฤษตัวอย่าง (ร้อยละ 79.75) นอกจากนี้ การศึกษานี้พบว่าวิธีการสอนที่เน้นฝึกฝนให้นักศึกษาพัฒนาการฟังให้รู้เรื่อง สร้างแรงบันดาลใจให้นักศึกษา แสดงให้เห็นถึงความจำเป็นในการสนทนาภาษาอังกฤษ รวมทั้ง ประโยชน์ที่จะได้รับเมื่อสามารถสนทนาภาษาอังกฤษได้ และเน้นให้ตระหนักว่าผู้เรียนที่เรียน ภาษาอังกฤษจะสามารถพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาอังกฤษได้ ก็ต่อเมื่อเรียนรู้ภายใต้สภาวะที่มี ความกลัวน้อยที่สุด

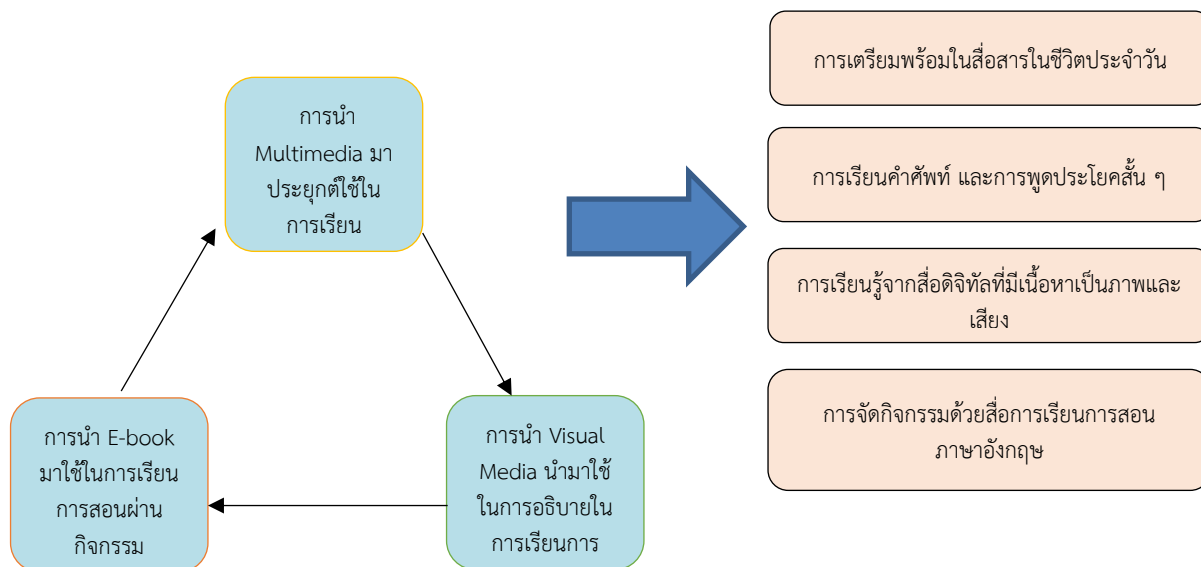
3) การวิเคราะห์แนวทางเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับพระสงฆ์ พบว่า การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระสงฆ์เป็นสิ่งสำคัญอันดับต้น โดยเน้นการใช้สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย E-books, Multimedia, และ Visual Media รวมถึงการสอนผ่านกิจกรรมเชิงปฏิบัติที่ช่วยเสริมสร้างประสบการณ์จริง การฝึกสนทนา การบรรยายสิ่งของทั่วไป และการแนะนำตนเอง แนวทางช่วยให้พระสงฆ์สามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากเปรียบเทียบกับงานวิจัยของ Clark & Mayer (2011) ที่ใช้ Multimedia สามารถเพิ่มความสนใจและผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ได้อย่างมาก และงานของ Byram (1997) ที่ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ภาษาในบริบททางวัฒนธรรม มีความสอดคล้องในแง่การใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ แต่ยังมีข้อควรพิจารณา ความเหมาะสมของเทคโนโลยีกับบริบทของพระสงฆ์และการใช้งานจริงในชีวิตประจำวัน การใช้เทคโนโลยีอาจไม่เหมาะสมกับพระสงฆ์บางรูปที่มีข้อจำกัดในการเข้าถึงหรือไม่มีทักษะด้านดิจิทัล การเรียนการสอนที่ใช้กิจกรรมสนทนาและการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันอาจไม่ครอบคลุมเนื้อหาทางพระพุทธศาสนาอย่างเพียงพอ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของบทบาทพระสงฆ์ในการเผยแผ่ธรรมะ แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับพระสงฆ์ควรคำนึงถึงการผสมผสานเทคโนโลยีเข้ากับการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม โดยการสร้างสมดุลระหว่างการใช้อินเทอร์เน็ตและความเข้าใจในวัฒนธรรมและบทบาทของพระสงฆ์ เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและตอบ โจทย์บริบทที่หลากหลายได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นงสมร พงษ์พานิช (2554) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษในการ สื่อสารด้วยวาจาของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา ตุลาคม 2550 ถึง กันยายน 2551 การวิจัยครั้งนี้มุ่งสำรวจปัญหาการพูดภาษาอังกฤษอย่างเป็นทางการใน รูปแบบการพูดนำเสนอและการพูด

แสดงความคิดเห็นในที่ประชุม เพื่อเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาด้าน การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นการวิจัยแบบผสมผสานการวิจัยเชิง คุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา ที่ศึกษาอยู่ในคณะวิทยาการจัดการ จำนวน 179 คน เรียนวิชาการสื่อสารด้วยวาจา ในภาคปลายปีการศึกษา 2550 จำนวน 89 คน และในภาคต้นปี การศึกษา 2551 จำนวน 90 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามแบบประเมินค่า การสังเกต แบบมีส่วนร่วม และการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้าง ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการพูดภาษาอังกฤษอย่างเป็นทางการในที่ชุมชนของนิสิตคือ 1) การขาดความมั่นใจในตนเอง สืบเนื่องมาจากมีความรู้พื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษไม่เพียงพอสำหรับการสื่อสาร มีจำนวนคำศัพท์น้อย ขาดทักษะการใช้ภาษาในการสื่อสารในสภาพจริง 2) การขาดทักษะการคิดวิเคราะห์และการให้เหตุผลสนับสนุนความคิด นอกจากนี้การวิจัยพบว่า การเรียนที่มีการลงมือปฏิบัติจริง ต่อเนื่อง และสม่ำเสมอภายใต้การให้คำแนะนำในการแก้ไขข้อบกพร่องเป็นรายบุคคลช่วยให้มีความมั่นใจและพัฒนาความสามารถทางด้าน การพูด และ ธนวัฒน์ อรุณสุขสว่าง (2557) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามทักษะการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคม อาเซียน ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามทักษะการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับ ปานกลาง 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตาม ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 พบว่า ปัจจัยสนับสนุน ด้านตัวผู้เรียน ด้านตัวผู้สอน ด้านครอบครัว และด้านโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามทักษะ การเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณแบบเป็น ขั้นตอน พบว่า ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยด้านโรงเรียนมีความสัมพันธ์แบบ พหุคูณกับความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สมการ พยากรณ์แสดงในรูปคะแนนดิบ เป็นดังนี้ ความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษ $228 + 572 \text{ ด้าน ตัวผู้เรียน } (X_1) + 323 \text{ ด้านครอบครัว } (X_3) + 122 \text{ ด้านโรงเรียน } (X_4)$ 4) แนวทางในการ พัฒนาการ เรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า 1) ผู้เรียน ควรเร่งกระตุ้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญ 2) ควรจัด อบรมให้ความรู้ แก่ผู้สอน 3) โรงเรียนควรมีการบูรณาการโดยใช้ภาษาอังกฤษเข้าไปสอนในรายวิชาอื่น ๆ พร้อมกันไปด้วย 4) ผู้ปกครองควรให้การ ดูแลโดยทำให้เวลาและสนับสนุนด้านภาษาอังกฤษแก่ บุตรหลานมากขึ้น

องค์ความรู้

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย “การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับพระสงฆ์” มีรายละเอียดตามแผนภาพดังนี้

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับพระสงฆ์” ผู้วิจัยได้กำหนดข้อเสนอแนะไว้เพื่อเป็นประโยชน์ในงานวิจัยซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอเชิงนโยบาย

ควรมีการนำหลักการและแนวคิดในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับพระสงฆ์ พร้อมกับการแก้ไขปัญหาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และการปรับปรุงคุณภาพ ตลอดจนควรมีการปลูกฝัง ในการจัดกิจกรรมให้กับผู้มีความรู้ เพื่อสร้างการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ผ่านกิจกรรม ร่วมกับทางวัด และพระสงฆ์ โดยศึกษาควบคู่กับการเรียนภาษาอังกฤษให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ข้อเสนอเชิงปฏิบัติ

ควรมีการสนับสนุนการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับพระสงฆ์ในวัดหลายๆ แห่ง พร้อมกับการให้ความรู้เรื่องเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับพระสงฆ์ โดยการรู้จักคำศัพท์ การสื่อสาร และวิธีการพูดกับผู้คน ตลอดจนการส่งเสริมการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับพระสงฆ์ เพื่อความก้าวหน้า และมีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

3. ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยในครั้งต่อไป

สำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป ควรมีศึกษาการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับพระสงฆ์เชิงรุกที่เหมาะสมกับสถานที่ในการศึกษา ให้มาเป็นรูปแบบให้ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- โกวิทย์ วงศ์สุรวัฒน์ (2546) “ทำไมคนไทยจึงเรียนภาษาอังกฤษไม่ได้สักที”. มติชน.
- ดวงเดือน แสงชัย (2533). การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- นางสมร พงษ์พานิช (2554). การศึกษาปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษในการ สื่อสารด้วยวาจาของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา. รายงานวิจัย. คณะมนุษยศาสตร์: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พระสุรพล อาจารย์สมปโน และพระครูสมุทรธนากร ธนกรโร (สบหนอง). (2566). การวิเคราะห์เรื่องกรรมในคัมภีร์วิมานวัตถุสำหรับเยาวชนในการจัดกิจกรรมสำหรับการเรียนการสอน. วารสาร นวพุทธศาสตร์. ปีที่ 2 ฉบับที่ 2
- พระครูกิตติ วรานุวัตร (2561). บทบาทพระสงฆ์ในการสืบสานวัฒนธรรมไทย. วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์. 5(3).
- พระครูปลัดอภินันท์ โชติธโร (สุนทรภักดี). (2565). การพัฒนาจริยธรรมในโรงเรียนยุคดิจิทัลด้วยหลักศีล 5. วารสาร นวพุทธศาสตร์. ปีที่ 1 ฉบับที่ 2
- พัชรพร รัตนวโรภาส (2555). สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชา ENG321 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมวลชน สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ. รายงานวิจัย. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- วีรยุทธ พงษ์ศิริ (2560). รูปแบบการเผยแผ่พระพุทธศาสนากับชาวต่างชาติของพระสงฆ์ ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. วารสารวารสารพุทธศาสตร์ศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 8(2).
- อำภา บุญช่วย (2540). การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- ธนวัฒน์ อรุณสุขสว่าง (2557). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เมธาวี ตันวัฒนะพงษ์และวิสรุทธ์ จางศิริกุล (2557). การศึกษาระดับความกลัวในการสนทนาภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชธานี. การประชุมวิชาการระดับชาติมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ครั้งที่ 2: 2557 วันที่ 8-9 พฤษภาคม 2557. มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตภูเก็ต.